

SUNDHEDSMINISTERIET

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 02-11-2021
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: DEPCSP
Sagsnr.: 2113221
Dok. nr.: 1973880

Folketingets Sundhedsudvalg har den 24. august 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 1574 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 1574:

”På baggrund af en række tilfælde - bl.a. sagen om Jes Andersen omtalt af TV 2 Østjylland i 2019 (Samleren Jes var død i måneder – ingen fik det at vide) - vil spørgeren gerne vide, hvordan man kan sikre, at myndighedsansvaret for at orientere eventuelle pårørende bliver klarlagt, så man så vidt muligt undgår, at ensomme afdøde begravnes eller kremeres, før de pårørende er blevet orienteret, i de sager, hvor afdøde tilsyneladende ikke har nogle nære kontakter? Hvem har myndighedsansvaret i dag for at orientere pårørende til afdøde uden nogle kendte nære kontakter? Har sagen om bl.a. Jes Andersen ført til overvejelser i regeringen i forhold til myndighedsansvaret om, hvordan man i langt højere grad kan sikre, at eventuelle pårørende bliver orienteret? <https://www.tv2ostjylland.dk/syddjurs/samleren-jes-var-dod-i-maneder-ingen-fik-det-videt>”

Svar:

Sundhedsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der spørges ind til myndighedsansvaret i de tilfælde, hvor en person findes død i hjemmet, og hvor dødsfaldet i henhold til sundhedslovens § 179 er blevet indberettet til politiet.

Til brug for udarbejdelse af besvarelsen har Sundhedsministeriet anmodet om bidrag fra justitsministeren, der oplyser følgende:

”Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

. / . ”Rigspolitiet skal indledningsvis henvise til Justitsministeriets besvarelse af 14. november 2019 af spørgsmål nr. 99 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg samt til Justitsministeriets besvarelse af 20. december 2019 af spørgsmål nr. 437 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Det fremgår af disse besvarelser, at det følger af sundhedslovens § 179, at den læge, der tilkaldes i anledning af dødsfald, skal afgive indberetning til politiet i en række nærmere opregnede tilfælde, herunder når dødsfaldet skyldes et strafbart forhold, selvmord eller ulykkestilfælde, eller når en person findes død.

Det er udgangspunktet, at der i de tilfælde, der er nævnt i § 179, skal foretages et retslægeligt ligsyn af politiet og embedslægen i forening. Dette kan dog undlades i en række nærmere angivne situationer, herunder hvis det er åbenbart, at dødsfaldet er uden politimæssig interesse, eller at der er tale om en naturlig død, jf. sundhedslovens § 180, stk. 2.

Ifølge sundhedslovens § 184, stk. 1, skal der foretages retslægelig obduktion, når dødsfaldet skyldes et strafbart forhold, eller muligheden heraf ikke med tilstrækkelig sikkerhed kan udelukkes, eller obduktion skønnes nødvendigt for at forhindre, at der senere kan opstå mistanke herom, når dødsårsagen i øvrigt ikke er fastslået med tilstrækkelig sikkerhed ved det retslægelige ligsyn, eller når dødsårsagen ikke er fastslået med tilstrækkelig sikkerhed ved det retslægelige ligsyn og yderligere retsmedicinske undersøgelser af politimæssige grunde skønnes påkrævet.

Bestemmelsen om retslægelig obduktion træffes af politiet, og det følger af sundhedslovens § 185, stk. 2, at afdødes nærmeste, førend obduktion foretages, og hvis omstændighederne tillader det, skal underrettes om dødsfaldet og om, at der vil blive foretaget obduktion. Den pågældende skal samtidig gøres bekendt med adgangen til domstolsprøvelse med henblik på, at beslutningen kan indbringes for retten, hvis afdødes nærmeste modsætter sig en obduktion.

Der er ikke øvrige bestemmelser i sundhedsloven, hvorefter der påhviler politiet en underretningspligt af afdødes pårørende. Politiet påtager sig derudover i forskellige tilfælde opgaven med at finde pårørende i tilfælde af dødsfald. Det gælder bl.a. i tilfælde af trafikulykker eller andre tilfælde, som har tilknytning til politiets virksomhed. Denne opgave ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivning mv.

Rigspolitiet kan supplerende oplyse, at politiet har udarbejdet et actioncard om underretning af pårørende ved dødsfald. Actioncardet blev udsendt den 11. november 2020 og er klassificeret til tjenestebrug. Actioncardet indeholder blandt andet retningslinjer for proceduren for udfindelse af pårørende til afdøde. Det kan i den forbindelse oplyses, at actioncardet anviser sagsskridt for proceduren, herunder søgning i politiets systemer, kontakt til læge eller hjemmepleje og efterlysninger på diverse medier.”

Der henvises i øvrigt til Justitsministeriets besvarelse af 20. december 2019 af spørgsmål nr. 437 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, hvoraf det fremgår, at politiet som led i vurderingen af, om der var behov for udfærdigelse af nationale retningslinjer, i 2019 iværksatte en høring af landets politikredse vedrørende spørgsmålet om politiets underretning af pårørende i forbindelse med dødsfald. Som det fremgår af Justitsministeriets brev af 21. maj 2021 til Retsudvalget (Retsudvalget (Alm. del) – bilag 334), udsendte Rigspolitiet på den baggrund den 11. november 2020 actioncardet om retningslinjer for underretning af pårørende ved dødsfald til politikredsene.

Det er på den baggrund min forventning, at politiet orienterer pårørende i forbindelse med dødsfald i overensstemmelse med fastsatte retningslinjer herfor.”

Jeg kan henholde mig til justitsministerens bidrag.

Med venlig hilsen